Už to nenapravím Jaroslav Samson Lenk

R:	Cm	
	Ami F	
1.	. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,	
	A G G ⁷	
	ten svlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál. C F	
	V m devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,	
	$\mathbf{A}\mathbf{s}$ \mathbf{G} \mathbf{G}^7	
	já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale $ {f v} $ jiným městě. $ {f C} $	
	Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,	
	Fmi H G G^7	
	že stavíš se jen na skok, že nechalas mi vrátka zadní otevřená, zadní otevřená.	
	$^{ m C}$	
	Já naposled tě viděl když ti bylo dvacet	
	Fmi H G G ⁷	
	a to si tenkrát řekla, že už se nechceš vracet, že si unavená, ze mě unavená.	
R:		
2	Cmi F	
۷.	. Já čekala jsem, hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho, $\mathbf{As} \qquad \qquad \mathbf{G} \qquad \mathbf{G}^7$	
	snad může za to vinný sklep, že člověk často sleví.	
	Cmi Fs	
	Já čekala jsem, hlavu jako střep, podvědomou touhou,	
	${f G}$ ${f G}^7$	
	já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost, kolik přesně nevím.	
	\mathbf{C} \mathbf{C}^7	
	Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,	
	Fmi H G G ⁷	
	já dřív jsem měla vědět, že vidět tě chci zase, že láska nerezaví, láska nerezaví. \mathbf{C}	
	Ten dopis, co jsem psala byl dozajista hloupý,	
		7
	byl modměřený moc, na vlídný slovo skoupý, už to nenapravím, už to nenapraví	m

R: